

Geštalt teorija

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 11 | Nivo: Filozofski fakultet, Novi Sad

Sam izraz "geštalt" kada bi se preveo sa nemačkog (gestalt), značio bi celovitost, izgled, uobličeno, situacija... Geštalt psihologija je jedna od najuticajnijih psihologija dvadesetog veka. Geštalt predstavlja oblik, strukturu i celovitost koja, kao jedinstvena celina, ima svojstva koja ne mogu proizlaziti iz sabiranja delova i njihovih odnosa. Geštalt teorija se zasniva na stavu da se psihički procesi i ponašanja pojedinca ne mogu razlagati na elementarne čestice, jer su organizovanost i celovitost bitne osobine tih procesa koje nestaju njihovim razlaganjem na delove. Saznanja su celovita i ne mogu se sticati na „parče“, nego u celini (suprotno bihejvioristima koji se zalažu za učenje po malim delovima - porcijama). Poriču tvrdnje strukturalista da svest čine elementi povezani asocijacijama. Celina nije zbir pojedinih elemenata, ona je kvalitativno drugačija od tog zbira, ona poseduje drugačije osobine od običnog zbora elemenata. Celina je nadređena delovima. Celina diktira karakteristike njenih delova.

Najistaknutiji predstavnici ove teorije su : Verthajmer, Kofka i Keler.

Osnovne pretpostavke o čoveku

Čovek je celina i ta celina su: telo, osećanja, misli. Čovek je sredina u kojoj živi i ne može se shvatiti van nje.

Čovek je više proaktivan nego reaktivan. On određuje sopstvene reakcije na spoljašnje i proprioceptivne stimulanse.

Čovek je sposoban da bude svestan svoje osećajnosti, svojih misli, osećanja i opažanja.

Čovek je pomoću svoje samosvesnosti sposoban da pravi izbor i stoga je odgovoran za svoje prikriveno i očigledno ponašanje.

Čovek poseduje ono što je nužno da bi živeo efektivno i da se oporavi oslanjajući se na sebe samog.

Čovek doživljava sebe samo u sadašnjosti. Prošlost i budućnost doživljava u sadašnjosti samo kroz sećanja i predviđanja.

Čovek suštinski nije ni dobar ni loš.

1.2 Motivacija

Svaki pojedinac, svaka biljka, svaka životinja, ima samo jedan urođeni cilj - da se ispolji onakvom kakva jeste. Celo ponašanje tada proističe iz traganja pojedinca da postane svoj. Postizanje ovog aktuelizovanja predstavlja primarnu potrebu osobe. Može se uzeti za sigurno da je ponašanje neke osobe u bilo kom trenutku njen tekući izbor načina za ispoljavanje, bez obzira kako to može izgledati posmatraču.

Kao deo ove potrebe za aktuelizovanjem, postoje i druge biološke i društvene potrebe.

Osnovne biološke potrebe su: vazduh, hrana, voda, sklonište, iskazivanje sebe, seks i agresija.

Društvene potrebe su naučene iz kontakata sa sredinom, uključujući ophođenje sa drugim osobama, odražavanje ličnog identiteta i postupanje prema ograničenjima. Tada se postavlja pitanje: "Na koje potrebe neka osoba odgovara u datom trenutku?" Objašnjenje ove dinamike najbolje se razume kroz odnos "figure" i "pozadine". U datom trenutku može se pojaviti određena potreba i usmeriti ponašanje osobe. Potreba se pomera iz pozadine prema figuri. Kada je ova potreba zadovoljena, ona se povlači u pozadinu i nova potreba sada se pojavljuje iz pozadine, kao figura.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com